

26 Μαΐου 1900. Ἡ πρώτη συναυλία τοῦ Παρνασοῦ. Πρόγραμμα περίφημο. Ἀπαρτία πλήρης τῆς μανδολινατάς. Ἐκοσι ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 10 παίζανε μαντολίνοι, οἱ ὀκτὼ κithάρα καὶ οἱ ὑπόλοιποι μανδόλα.

Καὶ ἄρχισε ἡ συναυλία. Ἡ αἴθουσα ἦταν κατάμεστη ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων ποὺ περίμεναν πῶς καὶ πῶς αὐτὴ τὴν στιγμή τῆς καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως, τῆς τόσοσπασίας μέσα στὴν ξεραῖλα τῆς Ἀθήνας τῶν καλῶν τεχνῶν τοῦ 1900. Μὲ θρησκευτικὴ προσήλωσι ἀκούον τὰ μαντολίνα καὶ τὶς κithάρες νὰ ἤχουν μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ Παρνασοῦ καὶ τὰ κλασσικὰ κομμάτια νὰ διαδέχονται τὰ βαλοάκια τοῦ Στράους μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν περίφημη «Ἐστούντιανίνα». Ὅταν τελείωσεν ἡ συναυλία «παταγῶδη» χειροκροτήματα ὑπεδέχθησαν τὶς τελευταῖες νότες. Ἐξαλλο ἀπὸ ἐνθουσιασμό τὸ ἀκροατήριον εἶχε σηκωθῆ ὄρθιον καὶ χειροκροτοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Ἡ ἐπιτυχία ἦταν πλήρης.

Τὸ γεγονός θεωρήθηκε ἐξαιρετικῆς σημασίας γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι τῆς πρωτεύουσας καὶ οἱ ἐφημερίδες μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν «Ἀκρόπολι» ἐξεσπάθωσαν σὲ ὕμνους καὶ ἐπαίνους. Καὶ ὁ Νικόλαος Λάβδας ὁ νεαρὸς εἰκοσαετής φοιτητῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔγινεν ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας τόσο ποὺ ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπιστήμη του καὶ νὰ ἐπιδοθῆ ὀριστικὰ στὴν διὰδοσι τῆς «τέχνης» τοῦ μαντολίνου σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα.

Ἐνα χρόνο ἀργότερα ἰδρῶθηκε στὴν Ἀθήνα ἡ πρώτη σχολὴ γιὰ τὴν σπουδὴ τοῦ μαντολίνου. Καὶ ἀπὸ τότε ὡς σήμερα ἔχουν περάσει πενήντα χρόνια καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ μανδολινατά ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ πιὸ ὑγιεῖς καλλιτεχνικοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ τόπου. Ἡ Ἀθηναϊκὴ μαντολινατά ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Νεάπολι γιὰ νὰ κατακτήσῃ «ἐν μιᾷ νυκτί καὶ μόνη» τὴν ἐκκεντρικὴ καὶ τόσο παράξενη στά γοῦστα τῆς Ἀθήνα τοῦ 1900.